

Till
Regeringskansliet
Justitiedepartementet
103 33 Stockholm

Caritas Sveriges yttrande över utkastet till lagrådsremiss Begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige

Caritas Sverige inlämnar här ett remissvar på regeringens lagrådsremiss, eftersom frågan i hög grad berör vårt arbete och vårt kompetensområde.

Caritas Sverige avstyrker det presenterade förslaget. Det grundläggande motivet för det är vår omsorg om att upprätthålla alla människors like värde. Det förslag som nu läggs fram inskränker däremot möjligheterna för människor på flykt att få skydd, liksom att bygga en hållbar framtid i Sverige.

Sammanfattning

Caritas Sverige har sedan lång tid arbetat för och med människor på flykt särskilt med krigsdrabbade och traumatiserade asylsökande, flyktingar och barn. I en tid när fler människor än någonsin har tvingats på flykt, krävs att stater står upp för de grundläggande rättigheterna för dessa människor på flykt. Förslaget som nu ligger på bordet förefaller vara resultat av en alltför snabb och ogenomtänkt process i en tid då politiskt mod och eftertanke mer än någonsin behövs. Förutom att förslaget saknar evidens och tillräcklig analys av de konsekvenser det får, riskerar det om det genomförs att bryta mot Sveriges folkrättsliga förpliktelser. Förslaget innebär kostsamma konsekvenser för stora delar av samhälle och saknar tydliga och sammanhållna lösningar för de utmaningar som Sverige står inför.

Caritas sammantagna bedömning av förslaget är att införandet av tidsbegränsade uppehållstillstånd samt de inskränkningar förslaget aviserar i fråga om familjeåterförening kommer att få allvarliga humanitära konsekvenser.

Det uttalade syftet med den föreslagna lagen är att minska antalet flyktingar som kommer till Sverige. Motivet är att den aktuella situationen bedöms utgöra ett hot mot allmän ordning och säkerhet. Det ges ingen närmare förklaring till denna slutsats, vilken Caritas efterlyser. De förändringar som regeringen föreslår måste baseras på en tydligt redovisad evidensbaserad omvärlds- och konsekvensanalys.

Förslaget uppges också syfta till att "bidra till en jämnare fördelning av asylsökande inom EU." Det motiveras med att införandet av regler som tangerar lägsta mininivå enligt EU:s regelverk kommer att leda till att andra EU-länder tar sitt ansvar och att människor på flykt därmed skulle välja att söka asyl, och erhålla skydd, i andra länder än Sverige. Det finns

ingenting som tyder på att inskränkningar i Sverige kommer att leda till att andra EU-stater ökar sitt mottagande. Tvärtom har Sveriges redan införda inskränkningar resulterat i en motsatt utveckling där allt fler länder inför en än mer restriktiv politik på området.

Förslaget sägs anpassa svensk lagstiftning till en miniminivå inom EU. Caritas anser att detta är missvisande då det finns flera andra internationella åtaganden som Sverige är skyldig att efterleva och, som med ett genomförande av förslaget, Sverige riskerar att urholka och till och med kränka. Regeringen måste därför säkerställa att samtliga lagändringar är förenliga med både EU-rätten och Sveriges internationella åtaganden i övrigt.

Den nuvarande situationen i Sverige måste ses i ljuset av att omvärlden befinner sig i en allvarlig humanitär situation med utdragna väpnade konflikter och våld som fortsätter att döda, skada och driva miljontals människor på flykt. Mycket litet tyder på att läget kommer att förändras inom en nära förestående framtid. I länder som Syrien, Irak, Jemen, Afghanistan, Sydsudan och Somalia fortsätter väpnade konflikter och våld att skörda människoliv, orsaka mänskligt lidande och driva miljontals kvinnor, män, flickor och pojkar på flykt.

Samtidigt har vi i Europa under det senaste halvåret, i takt med att hjälpbehovet ökat, sett ett hårdnande politiskt landskap. Flera länder, däribland Sverige, har lagt fram förslag för att hindra människor som flyr undan krig och katastrofer att söka sig till dem liksom till Europa i stort. Utöver allvarliga humanitära konsekvenser riskerar förslaget att både strida mot internationell rätt och bidra till ett hårdnande samhällsklimat med ökad segregation och främlingsfientlighet såväl i Sverige som andra länder. Förslaget bidrar till att urholka det internationella rättsskyddet som syftar till att skydda människor som tvingats på flykt och värna grundläggande rättigheter.

Lagförslaget innebär en rad inskränkningar både vad gäller möjligheter till uppehållstillstånd och familjeåterförening. Förslaget ger även mycket begränsade möjligheter till undantag. Detta anser Caritas är djupt oroande då det urholkar den individuella bedömning som är en förutsättning för en rättssäker asylprocess i enlighet med internationella förpliktelser. Att inte införa möjligheter till undantag, för exempelvis särskilt ömmande ärenden kopplat till barn, genus och offer för tortyr etc., är särskilt anmärkningsvärt och riskerar bryta mot till exempel FN:s barnkonvention. När fler människor på flykt är i behov av skydd är det av extra vikt att stå upp för den internationella rätten och ett regelverk som tillerkänner alla människor grundläggande rättigheter. Caritas förordar därför en sammanhållen politik som förenar asylpolitiken med en politik för integration och etablering som välkomnar människor som behöver en fristad och ger dem en möjlighet att under trygga förhållanden etablera sig och starta ett nytt liv i Sverige.

Upphållstillstånd för skyddsbehövande

Sverige har en lång tradition av att särskilt betona rätten till skydd för människor som inte har något annat val. Att de som tvingas på flykt och inte kan återvända till sina hemländer ska erbjudas en fristad i Sverige oberoende av ålder, kön, social status, fysiska eller psykiska funktionshinder eller liknande och att ingen ska diskrimineras med anledning av detta. Om lagförslaget genomförs anser Caritas att Sverige frångår denna linje. Detta då endast

tidsbegränsade uppehållstillstånd kommer att beviljas flyktingar och skyddsbehövande. Den enda grund för att beviljas permanent uppehållstillstånd kommer att vara anställning. Anställning kommer således att vara mer betydelsefullt för ett permanent uppehållstillstånd än skyddsbehovets styrka och varaktighet. Undantag för barn, äldre, sjuka och andra särskilt utsatta personer kommer inte heller att finnas. Detta är ytterst anmärkningsvärt och Caritas vill därför med bestämdhet avstyrka förslaget.

Upphållstillstånd för övriga skyddsbehövande

Förslaget innebär att skyddsbehövande enligt denna grund helt ska undantas rätt till uppehållstillstånd. Caritas anser att det helt saknas en analys av konsekvenserna för de personer som kommer att nekats skydd och uppehållstillstånd till följd av den föreslagna lagändringen. Bestämmelsen om skydd på grund av "svåra motsättningar i hemlandet" infördes i syfte att tillförsäkra personer i behov av internationellt skydd en skyddsgrund i svensk rätt som skulle ta hänsyn inte bara till väpnad konflikt, utan också till svåra motsättningar. Politisk-humanitära skäl för uppehållstillstånd ansågs i rättspraxis föreligga då "den allmänna situationen i ett land är sådan att det skulle te sig stötande att skicka tillbaka någon dit".

Caritas avstyrker därför förslaget.

Tidsbegränsade uppehållstillstånd

Förslaget innebär att tidsbegränsade uppehållstillstånd ska beviljas personer som bedöms vara flyktingar alternativt skyddsbehövande. Caritas bedömer att införandet av tidsbegränsade uppehållstillstånd kommer att få allvarliga konsekvenser. Detta kommer att vara särskilt kännbart för personer som lider av trauman från väpnad konflikt, tortyr och flykt. Tidsbegränsade tillstånd kommer även ge försämrade förutsättningar för integration, samt leda till kostsamma konsekvenser för samhället.

Tidsbegränsade uppehållstillstånd skapar otrygghet för individer och familjer. För personer som lider av svåra traumatiska upplevelser riskerar införandet av tidsbegränsade uppehållstillstånd att leda till allvarliga humanitära konsekvenser. Ökad oro och osäkerhet riskerar att förvärra trauman, vilket för med sig ökat humanitärt lidande samt ökade kostnader för samhället.

Barn och ungdomar förtjänar ett särskilt omnämnande vad gäller de humanitära konsekvenser som tidsbegränsade uppehållstillstånd kommer att innebära. Barn som utsatts för traumatiska upplevelser, vilket är fallet med många som kommer från konfliktdrabbade länder, måste få trygghet för att kunna landa och bygga upp en ny tillvaro. Det gäller i synnerhet ensamkommande barn och barn som själva utsatts för tortyr. Införande av tidsbegränsade uppehållstillstånd motverkar barns rätt till hälsa och utveckling och innebär att principen om barnets bästa urholkas.

Tidsbegränsade uppehållstillstånd ger även sämre förutsättningar för integration. För den som flytt från krig, konflikt och förföljelse och som försöker skapa sig en ny trygg tillvaro för sig och sin familj leder ett tidsbegränsat uppehållstillstånd till en fortsatt osäker situation

utan verklig möjlighet att etablera sig i samhället och åter bygga upp sitt liv. Otryggheten riskerar att försvåra möjligheterna att lära sig svenska, få en bostad och ett arbete. Även sådant som borde vara positivt – som att barnen rotar sig i skolan, lär sig språket och etablerar sig i samhället – kan leda till ökad ångest och oro hos föräldrar då man lever under det ständiga hotet att en dag åter tvingas rycka upp barnen ur deras tillvaro. Barn på flykt är en särskilt sårbar grupp, både på grund av migrationen i sig, ofta påtvingad, och för att en stor del av dessa barn upplevt krig, våld, konflikter och övergrepp. Både barnen och deras närstående stödpersoner lider ofta av traumasymtom.

Caritas anser att lagen, om den antas, kommer att få allvarliga och långvariga effekter för asylsökande barn och deras familjer. Ett av de bärande förslagen är att tillfälliga uppehållstillstånd ska bli regel och ersätta de permanenta uppehållstillstånden. Detta slår särskilt hårt mot traumatiserade barn. Långdragen osäkerhet bidrar till långvarig traumatisk stress och försvårar eller omöjliggör möjligheterna till en framgångsrik rehabiliterande traumabehandling och behandling.

I lagrådsremissen saknas referenser till forskning och evidens liksom konsekvensbedömningar av de lagda förslagen. Som en följd av det finns det stor risk att förslagen kommer att kraftigt försvåra möjligheterna att genomföra andra viktiga mål i arbetet med nyanlända barn: underlätta integration, förbättra språkinläring och skolresultat och ge möjligheter till rehabilitering av trauman och psykisk ohälsa. I dag finns forskningsstudier på barn på flykt som överlevt koncentrationsläger, krig och annan förföljelse. De visar att svårighetsgraden i barns upplevelser före och under migrationen har stor betydelse för hälsa och utveckling den första tiden efter ankomsten till det nya landet. Men efter några år minskar betydelsen av dessa faktorer. Hälsa, utveckling och välbefinnande på sikt avgörs av i stället av faktorer i barnets omgivning efter ankomsten till det nya landet. Viktiga sådana faktorer är trygghet, säkerhet, förutsägbarhet, en fungerande vardagsmiljö, varma och kärleksfulla relationer, vänner, tillhörighet samt att kunna lyckas och att återvinna framtidshopp. Av särskild betydelse är föräldrar och familj. Viktiga riskfaktorer är långdragna perioder av otrygghet, osäkerhet och bristande hopp om framtiden, liksom utsatthet för våld och annan fiendtlighet i det nya landet. Lagrådsremissens förslag innebär ett allvarligt hot mot de nämnda hälsofrämjande faktorerna och riskerar därför att bidra till direkt skadliga effekter på hälsa och utveckling, särskilt för de barn som är svårast traumatiserade.

Caritas avstyrker därför förslaget helt.

Permanent uppehållstillstånd om utlänningen kan försörja sig

Förslaget innebär att personer som beviljats tidsbegränsat uppehållstillstånd ska kunna erhålla permanent uppehållstillstånd om de när tiden för det tidsbegränsade uppehållstillståndet löpt ut har en anställning som uppfyller vissa givna kriterier.

Caritas anser att det finns en rad problem med detta förslag. För det första, som även nämns ovan, att anställning blir mer betydelsefullt än eventuella skyddsbehov för ett permanent uppehållstillstånd, en ordning som Caritas avstyrker. Förslaget riskerar också föranleda att barn som kommer till Sverige utan vårdnadshavare känner sig nödgade att hitta anställning

och arbeta i stället för att gå i skolan, något som Caritas känner stark oro för. Dessutom medför det föreslagna systemet att den enskilde arbetstagararen/skyddsbehövande blir beroende av sin arbetsgivare, vilket riskerar leda till missbruk av den enskildes rättigheter. Förslaget medför också att alternativt skyddsbehövande och personer som fått uppehållstillstånd utifrån Sveriges internationella åtaganden kan erhålla permanent uppehållstillstånd efter ett år, medan de som beviljats tidsbegränsat tillstånd som flyktingar får vänta i tre år, en skillnad som är ologisk och saknar motivering.

Caritas avstyrker därför förslaget.

Familjeåterförening

Familjeåterförening är en rättighet likaväl som en förutsättning för hälsa, integration och rehabilitering. Den internationella humanitära rätten innehåller förpliktelser för staterna att återförening familjer som splittrats i samband med väpnade konflikter. Förändringarna kommer även att föranleda att barn kommer tvingas leva åtskilda från sina föräldrar under lång tid, något som står i helt strid med barnets bästa och i förlängningen FN:s barnkonvention. Familjeåterförening är också en av de få säkra och lagliga vägar till Europa och Sverige i dag för människor som flyr förföljelse, krig och konflikter och med begränsningar av även denna rättighet kommer fler barn och kvinnor att tvingas att genomföra livsfarliga resor som kommer föranleda än mer lidande längs Europas gränser, men också i Sverige. För att skapa trygghet och stabilitet är familjen fundamental.

Vad gäller de barn och ungdomar som Caritas möter ser vi att trauman under flykt kan ge långvariga konsekvenser. Barnen tvingas möta våld och död på mycket nära håll och har ibland varit med om situationer som är direkt livshotande för dem själva eller deras anhöriga. Dessa trauman skulle i många fall helt kunna undvikas genom möjligheter att legalt ta sig till Europa för att söka skydd. Begränsade möjligheter till familjeåterförening leder även till sämre psykisk hälsa. Denna typ av åtgärder leder inte till ökad integration eller ökad anställningsgrad. I stället kan ett försörjningskrav vara ett effektivt sätt att hindra familjer från att återförenas, med negativa konsekvenser för fysisk och psykisk hälsa som följd. Kraven som ställs drabbar i synnerhet särskilt utsatta grupper såsom lägre utbildade, äldre, unga vuxna och människor i konfliktdrabbade länder.

Caritas avstyrker därför förslaget.

Uppehållstillstånd på grund av anknytning till en flykting eller alternativt skyddsbehövande med tidsbegränsat uppehållstillstånd

Förslaget innebär bland annat att familjeåterförening inte ska beviljas till personer som bedömts vara alternativt skyddsbehövande. I de fall anknytningspersonen bedömts vara flykting ska uppehållstillstånd på grund av anknytning endast tillerkännas om anknytningspersonen anses "ha välgrundade utsikter att beviljas till permanent uppehållstillstånd".

Även i denna del saknas analys av konsekvenserna för de personer som kommer att nekas uppehållstillstånd till följd av de föreslagna lagändringarna. Caritas anser att dessa

inskränkningar i rätten till familjeåterförening måste analyseras och motiveras noggrant innan någon förändring överhuvudtaget kan övervägas. Kravet på "välgrundade utsikter" skapar fortsatt osäkerhet och bör därför strykas helt. Det bör i stället tydligt framgå i lagtexten att flyktingar och, i förekommande fall alternativt skyddsbehövande, har rätt till familjeåterförening. I motsats till förslaget anser Caritas att alternativt skyddsbehövande bör ha samma rätt till familjeåterförening som flyktingar. EU:s skyddsgrundsdirektiv – som antogs efter familjeåterföreningsdirektivet – utgår från principen att alternativt skyddsbehövande bör beviljas samma rättigheter och förmåner som flyktingar, något som även EU-kommissionen har uttalat. Denna princip bör även vägleda den tidsbegränsade lagen. Caritas anser det därför anmärkningsvärt att regeringen väljer att negativt särbehandla alternativt skyddsbehövande.

Att helt omöjliggöra beviljande av uppehållstillstånd för anhöriga till alternativt skyddsbehövande oaktat omständigheterna i det enskilda ärendet är inte förenligt med artikel 8 i Europakonventionen. Annorlunda uttryckt är det Europakonventionen som utgör "miniminivå" när det gäller återförening av familjer som inte omfattas av EU:s familjeåterföreningsdirektiv. Som EU-kommissionen skriver i riktlinjerna för tillämpning av familjeåterföreningsdirektivet: "Kommissionen betonar att direktivet inte bör tolkas så att medlemsstaterna måste neka tredjelandsmedborgare med tillfälligt eller subsidiärt skydd rätten till familjeåterförening. Kommissionen anser att personer som beviljats subsidiärt skydd har samma behov av internationellt skydd som flyktingar, och uppmanar därför medlemsstaterna att anta bestämmelser som beviljar flyktingar och personer som beviljats tillfälligt eller subsidiärt skydd liknande rättigheter som flyktingar. Likheten mellan de båda skyddsformerna bekräftades även vid omarbetningen av skyddsdirektivet 2011/95/EU i samband med EU:s "asylpaket". Även i situationer som inte omfattas av unionslagstiftningen är medlemsstaterna skyldiga att rätta sig efter artiklarna 8 och 14 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna."

Enligt förslaget ska enbart make/maka, sambo och omyndiga ogifta barn kunna beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning. Detta bör kompletteras med en bestämmelse som säkerställer att ingen anhörig som ansöker om familjeåterförening – exempelvis vuxna barn – nekas uppehållstillstånd i strid med artikel 8 i Europakonventionen. Enligt regeringsformen får inte svensk lag tillämpas om den bryter mot Europakonventionen. Europadomstolen är den främsta instansen för att tolka konventionens innehåll och svenska myndigheter och domstolar måste ge konventionen företräde framför svensk lag. Som framgår ovan inskränker föreliggande förslag rätten till familjeliv på ett sådant sätt att det måste ifrågasättas om bestämmelserna är förenliga med artikel 8 i Europakonventionen.

Det är rimligt att anta att svenska domstolar i vissa situationer kommer att tvingas gå utanför svensk lag för att tillse att Sveriges internationella åtaganden efterlevs. Innan prejudikat etableras riskerar emellertid många sökande att förvägras sina rättigheter. Enligt förslaget kommer familjemedlemmar till flyktingar endast beviljas tidsbegränsade uppehållstillstånd. Familjemedlemmar som i dag inte har någon möjlighet att få godtagbara identitetshandlingar och hittills getts bevislättnad i fråga om identitet, i enlighet med Migrationsöverdomstolens avgörande (MIG 2012:1), riskerar därmed att inte kunna återförenas med sin/a anhörig/a överhuvudtaget. Detta kommer bland annat drabba många

sökande från Somalia, Eritrea och kvinnor från Syrien som har svårt att erhålla pass på egen hand. Migrationsöverdomstolen ansåg i rubricerade avgörande att det, utifrån en proportionalitetsbedömning mellan å ena sidan rätten till familjeåterförening och barnets bästa och å andra sidan statens intresse av att kontrollera identiteten på inresande sökande, skulle medges en bevislättning för att möjliggöra familjeåterförening för denna grupp och att det därför ansågs tillräckligt att göra sin identitet sannolik. Detta omöjliggörs i och med förslaget, vilket Caritas anser vara mycket oroade då det kommer få stora humanitära konsekvenser för dem som drabbas.

Caritas avstyrker därför förslaget.

Utvidgat försörjningskrav

Regeringen föreslår att försörjningskrav ska gälla alla, utom i de fall då anhöriga till flyktingar, eller till skyddsbehövande som sökt asyl innan den 24 november 2015, ansöker om familjeåterförening inom tre månader från det att anknytningspersonen har beviljats uppehållstillstånd. Även om en sådan ansökan görs inom den stipulerade tiden ska försörjningskrav kunna ställas om familjen har anknytning till annat land utanför EU eller om det rör sig om en icke-etablerad relation. Försörjningskravet ska inte bara, som nu, omfatta den person som befinner sig i Sverige, utan även de familjemedlemmar som ansökt om uppehållstillstånd här. Caritas anser att försörjningskravet kommer leda till orimliga konsekvenser och missgynna integrationen och anser därför att kravet på försörjning inte bör utökas.

Enligt förslaget krävs att ansökan från familjemedlemmar ska lämnas in inom tre månader från att anknytningspersonen har beviljats uppehållstillstånd. Denna tidsgräns bedömer Caritas som orimlig då det många gånger är genomförbart i praktiken.

Många familjer som tvingas fly splittras, många gånger redan i hemlandet eller under flykten genom grannländer eller i Europa. I många fall tar det många år att få reda på var familjemedlemmar befinner sig. Ibland sitter familjemedlemmar också fängslade och är av den anledningen förhindrade att söka uppehållstillstånd. För att de som beviljats uppehållstillstånd som flyktingar ska vara undantagna från kravet på försörjning måste deras familjemedlemmars ansökningar om uppehållstillstånd vara inlämnad inom tre månader från det att flyktingen i Sverige fått sitt uppehållstillstånd och sin statusförklaring. På grund av den stora andel flyktingfamiljer som splittras genom krig, konflikt eller katastrof, kommer då förslaget innebära att en stor andel av flyktingarna ändå underkastas försörjningskravet. Detta då tre månader är en alltför kort tid för att överhuvudtaget ha en möjlighet att inkomma med en sådan ansökan. Utöver det tillkommer de praktiska svårigheter som det innebär att lämna in en ansökan om uppehållstillstånd. Alla har inte möjlighet att exempelvis söka via webben, många saknar nödvändiga dokument eller pass. Detta gäller särskilt familjemedlemmar till flyktingar och andra personer med internationellt skyddsbehov som många gånger själva befinner sig på flykt och som med anledning av just själva skyddsbehovet inte kan närma sig hemlandets myndigheter.

Kravet på att flyktingen ska kunna försörja inte bara sig själv utan även sina familjemedlemmar riskerar att i många fall bli mer än svårt att leva upp till. Därtill

tillkommer kravet på en bostad som ska vara tillräckligt stor. Detta krav kommer ytterligare försvåra möjligheten till familjeåterförening för många familjer. Regeringen har för avsikt att meddela närmare föreskrifter om innebörden av kravet på försörjningsförmåga och på att ha en bostad av tillräcklig storlek. Caritas förutsätter att dessa krav inte kommer att utformas på så sätt att kravet blir ouppnåeligt för den absoluta majoriteten. Det får även förutsättas att föreskrifterna innehåller undantag från försörjningskravet för dem som saknar arbetsförmåga, exempelvis på grund av sjukdom eller funktionsnedsättning.

Ytterst handlar försörjningskravet om att införa regler som i stor utsträckning kommer att hindra föräldrar och barn från att få återförenas enbart på grund av att föräldern inte lyckas skaffa ett tillräckligt välbetalt arbete eller en tillräckligt stor bostad. Då många inte kommer att klara försörjningskraven kommer nu än fler familjemedlemmar tvingas fortsätta leva separerade i olika delar av världen. Barn kommer att tvingas fortsätta leva under svåra förhållanden i krigsdrabbade länder eller i flyktingläger alternativt tvingas till en riskfylld flykt i stället för att på ett säkert och legalt sätt kunna ta sig till Sverige. Konsekvenserna, särskilt för barnen, riskerar att bli förödande om förslaget genomförs. Förföljelsen, övergreppen och våldet som ligger till grund för beviljandet av skydd för enskilda individer innebär ofta också utmaningar och orsakar trauman.

Mot denna bakgrund anser Caritas att det är stötande att de kanske mest sårbara individerna, som inte kan arbeta och som har de största behoven av sin nära anhöriga, inte får möjlighet till återföring. Caritas avstyrker därför förslaget.

Synnerligen/särskilt ömmande omständigheter

Enligt förslaget ska bestämmelsen om synnerligen ömmande omständigheter för vuxna och särskilt ömmande omständigheter för barn avskaffas. Även dessa kategorier används i dagsläget i en mycket begränsad utsträckning och ribban är redan hög för vad som anses som ömmande omständigheter. Till exempel brukar ensamkommande barn som saknar anhöriga som kan ta emot dem i hemlandet i dag få stanna på grund av särskilt ömmande omständigheter, om de inte har egna asylskäl. Dessa barn kan i och med regeringens förslag få stanna på grund av verkställighetshinder, men kan utvisas när de fyllt 18 år om de inte uppfyller försörjningskraven. Att försätta ensamkommande barn i denna väntan fram till utvisning vore olyckligt. Att det dessutom föreslås en enda möjlighet till permanent uppehållstillstånd, nämligen genom en anställning, förefaller orimligt, särskilt för ensamkommande barn. Försörjningskravet slår uppenbarligen hårdare mot ensamkommande barn än mot barn i familj. *På grundval av detta anser Caritas att bestämmelsen om särskilt ömmande omständigheter inte bör avskaffas.*

Caritas avstyrker därför förslaget.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Caritas finner det olämpligt att dylika omfattande förändringar som förslaget aviserar börjar att gälla i och med att regeringen presenterade den politiska inriktningen den 24 november 2015 på en presskonferens. Rimligtvis borde brytpunkten vara när lagförslaget är antaget av riksdagen i dess slutliga version.

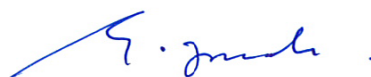
Frågor om situationen för medmänniskor på flykt är väldigt viktigt för Caritas Sverige. Det är angeläget att de regler som skyddar ett rättssäkert och humant bemötande från samhällets sida. Förslaget som nu läggs fram inskränker allvarligt möjligheterna för människor på flykt att få skydd och att kunna bygga en hållbar framtid i Sverige.

Därför Caritas avstyrker det presenterade förslaget sin helhet.

Stockholm den 10 mars 2016

Henrik Alberius OP
Ordförande
Caritas Sverige

George Joseph
Sakkunnig
Caritas Sverige